

SEAS

Butlletí de la Secció Excursionista
de l'Ateneu de Sant Just Desvern

Núm. 355
Juliol/Agost

2021

Gouffre de Berger, 1.122 m sota terra. Foto de Wanderson Clayton.

www.santjust.org/seas

Carrer de l'Ateneu, 3 i 5 - 08960 Sant Just Desvern
Adherida a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC)

— 3 i 4 de juliol de 2021

Excursió a Camporrells, pic de Morters i pic de Tarbesó Capcir).

— 10 i 11 de juliol

XXXVII Sortida de Veterans al pic de Casamanya (2.749 m), Andorra

— 13 de setembre

Termini per a la presentació de fotografies per al Concurs Fotogràfic de la SEAS de 2021

— 18 de setembre

Sopar de motxilla al Pati del Roure de l'Ateneu a les 19 h.

— 26 de setembre

Travessa de Sant Jaume de Frontanyà a La Pobla de Lillet (Berguedà), amb sortida del Parador a les 7 h.

— 17 d'octubre

Excursió matinal a les barraques de pedra seca de Rellinars (Vallès Occidental), amb sortida de l'aparcament de l'Escola Montseny a les 7 h.

— 24 d'octubre

Excursió als castells de Castellcir i Centelles i la Sauva Negra (Moianès), amb sortida del Parador a les 7 h.

— 7 de novembre

Excursió matinal a Sant Pau d'Ordal i Sant Sebastià dels Gorgs (Alt Penedès), amb sortida de l'aparcament de l'Escola Montseny a les 7 h.

Normativa per als articles del butlletí de la SEAS.

- Els articles tindran un màxim de 5 pàgines del butlletí amb les fotografies incloses.

Això vol dir que el text ha de tenir unes 2.350 paraules com a màxim o 11.800 caràcters sense comptar els espais. Cada fotografia ocupa unes 110 paraules (500 caràcters), que s'hauran de descomptar del màxim. Així és que un article de 5 pàgines i 1 fotografia tindrà 2.240 paraules (11.300 caràcters) i un de 5 pàgines i 5 fotografies tindrà 1.800 paraules (9.300 caràcters) com a màxim.

- Els articles s'han de lliurar en format word.

COL·LABORACIONS

Ajuntament de
Sant Just Desvern

FLORETO
Creu 66. Tel 933723103

CISTELLERIA BALLART
Bonavista 82. Tel 933711364

IMMACULADA AMAT
FRANCESC HOMEDES

CRÒNICA D'UN DESCENS "GOUFFRE BERGER" - 1.122 M DE PROFUNDITAT

Francesc Rodríguez Portillo

Gouffre Berger (https://ca.wikipedia.org/wiki/Gouffre_Berger) situada a Vercors, als Alps francesos, és la mítica cavitat francesa explorada durant els anys 50 i 60 del segle XX i que va tenir el rècord de profunditat mai no explorat fins aleshores, arrabassat pocs anys més tard pel Sistema de la Piedra de San Martín, amb -1.410m de profunditat.

Qui escriu aquesta crònica és Francesc Rodríguez Portillo, apassionat de la muntanya, per dins i per fora. Practica espele-

ologia des dels 14 anys, quan un amic el va portar a visitar unes coves a l'Ordal. Des d'aquell dia, la seva inquietud per continuar explorant cavitats no ha cessat. Federat a la Federació Catalana d'Espeleologia, Iniciador Esportiu de l'Escola Catalana d'Espeleologia i president de l'Espeleo Grup Santfeliuenc (EGS).

Potser amb aquestes dades no li posareu cara, però per tal que el pugueu reconèixer, és qui regenta la botiga de Cal Sabater, aquí a Sant Just.

*Sala del Vivac (-500 m).
Totes les fotos són de
Wanderson Clayton.*

*Galeria que va de la sala del
Vivac a la sala dels Gours.*

Covid-19, no es va tenir la certesa que es pogués dur a terme l'exploració fins al darrer moment.

1 d'agost de 2020. Som a Vercors arribats des de BCN i instal·lats al campament base de la FFE amb la il·lusió i la incertesa de saber si la climatologia ens permetrà fer cota a -1.122 m, ja que si durant els dies anteriors a la data d'entrada a la cavitat

Des de l'any 2013, la Federació Francesa d'Espeleologia (FFE), preocupats per l'alt nivell de deixalles acumulades dins de la cavitat Gouffre Berger durant dècades d'exploració (cal tenir en compte que durant els anys 50, 60 i 70 del segle XX, la consciència ecològica era baixa o gairebé nul·la), cada estiu es fa una campanya internacional en la qual es facilita l'exploració de la cavitat a grups d'espeleòlegs amb el compromís d'extreure una part de les deixalles.

Així és com l'octubre de 2019, un grup de 4 espeleòlegs de l'EGS, Wanderson Clayton, Juan Montoya, Martín Rissotto i qui subcriu aquest article, fem la inscripció per a la campanya de 2020. Tenim vuit mesos per endavant per entrenar-nos tant tècnicament com físicament, planificar i arribar a l'estiu de 2020 amb el millor estat de forma possible per poder gaudir de l'exploració. Durant aquests mesos, i a causa de la pandèmia de la

vitat ha plogut, l'organització ens prohibeix passar de la cota -650 m a causa del risc de crescudes a la part activa del sistema (riu subterrani). Se'ns comunica que tenim via lliure per assolir la cota màxima, una gran notícia.

2 d'agost de 2020. A les sis del matí, i amb tot el material preparat, sortim amb cotxe

del campament base fins a l'aparcament on podem deixar el vehicle. Des d'aquí, tenim una hora caminant fins arribar a la boca de la cavitat. Un cop ja equipats i a peu de boca, anotem l'hora d'entrada en un llibre de registre que hi ha a disposició de tots els espeleòlegs que entren a la cavitat, amb l'objectiu de portar un control estricte de totes les exploracions. Per endavant tenim 7 km de galeries, pous, meandres, llacs i innombrables formacions. El gran avantatge d'aquesta expedició és que la FFE deixa tota la cavitat instal·lada amb cordes per a facilitar l'accés i així escurçar el temps d'exploració als grups. Els pous tenen instal·lades vies dobles per tal de no entorpir l'entrada i sortida dels diferents grups. Tenim previst ser sota terra entre 20 i 30 hores.

A les 8.30 h entrem per la boca d'accés al sistema Gouffre Berger. Davant nostre, una estona abans, han entrat uns companys catalans de la ciutat de Terrassa, i darrere nostre una parella d'italians. Aquell dia tenim la certesa que 9

espeleòlegs serem dins del sistema. Davallem el primer pou, i fem les fotos de rigor que certificaran la nostra entrada al sistema.

Una sèrie de pous encadenats ens conduiran fins a un meandre desfondat llarg que ens enllaçarà de nou a una altra sèrie de pous fins arribar a una gran sala a -500 m, on trobem un bivac fix instal·lat el qual, de pujada, ens servirà per a descansar i recuperar forces. Hem emprat tres hores fins arribar aquí.

Continuem el descens. Enrere anem deixant pous, meandres, sales immenses guarnides de formacions fins arribar a la cota -650 m. Aquí sentim ja soroll d'aigua. Fins ara, la cavitat ha estat

Sala dels Gours (-600 m).

Grans formacions (estalagmites) abans d'arribar a la zona activa de sistema amb un riu subterrani (-650 m).

Zona activa del sistema amb el riu subterrani (-750 m).

Ens hidratem i alimentem per a la dura tornada que ens espera.

Tots els pous, meandres i sales que hem davallat ens esperen a la inversa i, amb l'entusiasme i alegria d'haver assolit cota, comencem l'ascensió cap a l'exterior.

Les hores acumulades comencen a fer efecte en els nostres cossos, ja que

força còmoda, però a partir d'ara hauré de tirar de braços en uns llargs i interminables passamans que evitaran capbussar-nos a les fredes aigües del riu subterrani.

A poc a poc anem descendint metres. Ens trobem a -950 m i un pou de 50 m paral·lel a una cascada ensordidora que amb prou feines ens deixarà sentir el company quan doni el «lliure» per davallar el pou. En aquest punt, atrapem els companys de Terrassa.

Més meandres, més pous i en pocs minuts som a la gran sala del llac d'on d'un costat aflueix una cascada que fa més increïble tot allò que ja hem vist fins ara.

Portem acumulat un total de 9.5 h d'exploració, hem assolit cota!

Som a -1.122m de profunditat! Abraçades i fotografies per immortalitzar el moment.

portem 17 h d'activitat física constant. Som al bivac a -500 m i decidim descansar un parell d'hores, ens canviem de roba interior i ens hidratem de nou i mengem alguna cosa lleugera, embolicats en mantes tèrmiques i abraçats els uns als altres per donar-nos escalfor, aconseguim dormir poc, el necessari per trencar el son i continuar l'ascensió. Ens resten encara els trams de pous, la part més vertical del sistema.

Som conscients que a prop dels pous d'entrada ens trobarem tots els espeleòlegs que tenen previst entrar el dia 3 d'agost, i coincidirem amb ells a la sortida, alentint i fent més llarg el temps d'exploració cap a la nostra sortida a causa del trànsit que es produirà.

Així és com, en efecte, comencem a sentir veus i veure llums que baixen, i a poc a poc anem coincidint amb uns que pugen i altres que baixen, i en algun moment ens creuem

unes paraules, decebutos alguns perquè l'organització els ha prohibit passar de la cota -650 m a causa de l'amenaça de fortes pluges per a aquell mateix dia. Nosaltres hem tingut molta sort i la meteorologia ens ha respectat molt.

Són les 7 h del matí del dia 3 d'agost, surt a l'exterior el primer dels 4 membres de la nostra expedició, una hora més tard som tots 4 fora, un somriure d'orella a orella ens il·lumina les nostres cares i fan ombra a les pobres llums ja tènues dels nostres frontals després de 24 h sota terra.

Tornem a obrir el llibre d'inscripció per anotar els temps de sortida per tal que quedi registrat.

Ens abracem contents d'haver assolit amb èxit l'objectiu de baixar, fer cota i haver

contribuït a la neteja de la cavitat, amb l'extracció d'algunes deixalles que havíem localitzat de pujada a l'exterior.

Ens esperen dues llargues hores de tornada al cotxe, però les fem contents.

Una bona dutxa en arribar al campament, unes hores de descans, netejar tot el material, un bon dinar i un millor sopar, per tornar a descansar per a la tornada a Barcelona.

Una experiència inoblidable.

L'organització ens va fer arribar un informe detallat de tota la campanya de 2020, en el qual es detallaven tots els grups que van entrar al sistema, els temps emprats i el total de deixalles extretes, assolint aquest 2020 un total de 200 kg.

Última gran sala a -1.100m abans d'assolir el punt de màxima fondària. Drets d'esquerra a dreta: Wanderson Clayton, Juan Montoya i Francesc Rodríguez; A la gatzoneta: Martín Rissotto.

UNA EXCURSIÓ PER LES ERMITES I FONTS DE LA SERRA DE CARDÓ

Francesc Riera Prenafeta

*Vista del conjunt monàstic de Cardó, reconvertit en balneari l'any 1866 i abandonat en l'actualitat.
Totes les fotos són de Francesc Riera*

Novament l'excusa del repte dels 100 cims ens ha servit per gaudir d'una bonica caminada per indrets meravellosos i poc freqüentats. La fita era pujar al cim del Xàquera, també anomenat Creu de Santos, que amb els seus 942 m suposa el punt culminant de la Ribera d'Ebre.

Després de consultar diverses ressenyes publicades, optarem per la proposta de la revista *Descobrir* (núm. 216, febrer 2016) que convidava a la descoberta d'antics camins abandonats, i ara, recentment reoberts pels excursionistes. Així doncs, agafarem carretera fins a la població de Rasquera, i d'allà, sense deixar el vehicle, enfilarem fins a la placeta d'accés al malaguanyat Balneari de Cardó i a la planta embotelladora de l'Aigua de Cardó. L'excursió, molt ben ressenyada a l'esmentada revista, comença uns metres

més avall d'on hem deixat el cotxe, agafant un corriol davant mateix de l'ermita de Sant Elies, corriol que ja no deixarem per anar pujant amb lleuger pendent, sota l'esguard de l'ermita de Santa Agnès, fins arribar a la Cassola del Diable, i després d'haver deixat enrere les restes de les ermites de Sant Josep i Sant Roc, amb les seves respectives fonts. Per cert que, de la multitud de fonts per les que passarem, la de Sant Roc —que tenia fama de curar la ronya— era l'única que rajava.

En arribar a la Cassola, el feréstec paisatge vegetal que ens acompanyava ens deixa per entrar en un bosc de pins que lluita per recuperar-se del darrer incendi que patí el maig de 2012. De ben segur que els avantpassats d'aquests pins van ser els que alimentaven el curiós forn de quitrà que trobem al bell mig del camí poc abans d'arribar a la carena que separa les demarcacions de la Ribera i del Baix Ebre. Carenem poca estona per davallar tot seguit, davant nostre veiem la mola calcària del Xàquera, el camí torna a ser plaent, tot vorejant la carena per ponent, i en lleugera baixada, cosa que ens fa pensar que tot el que ara baixem s'haurà de remuntar novament!!. Aquí caldrà anar amb compte si volem pujar al cim, ja que el camí ens mena novament cap al Balneari, i no hi ha cap indicació, un senzill rètol de vedat de caça a uns dos-cents metres, passat el Portell de Cardó, és el senyal que hem d'enfilarnos per un corriol que apareix a mà esquerra darrere nostre, i ara sí, el corriol va a parar a un trencall, on una placa de la UEC ens indica la direcció a prendre. Deixem el bosc i el

matollar mediterrani ens acaricia les cames amb les seves punxes al darrer tram fins a la Creu de Santos.

El dia acompanya i la vista és magnífica a 360°, el Caro, els Ports, Pàndols, Cavalls, l'Ebre, lo Tormo, etc. No és d'estranyar que Enrique Líster utilitzés els contraforts d'aquesta serralada com a observatori privilegiat de les operacions militars de l'estiu de 1938.

La baixada la fem per la font de l'Argilagar fins a trobar el camí de Tivenys. Una mica abans d'arribar a la font hem deixat a mà dreta el trencall que mena a les restes de Sant Onofre, les quals veurem per damunt nostre un cop arribats a l'esmentat camí de Tivenys al balneari de Cardó. Ara, en un quilòmetre per aquesta pista, arribarem al balneari on hem deixat el cotxe, abans però ens aturarem a la capelleta que aixopluga la font de la Columna —que per cert estava ben seca— i ens enfilem fins dalt de l'espectacular ermita de Sant Simeó Estilita, també dita de la Columna, a la qual podem accedir gràcies a unes escales fetes en un costat del rocam. Com les altres tretze ermites del voltant, va ser abandonada l'any 1835 arran de la des-

Josep Ma, Isabel, Mercè i Francesc dalt del Xàquera o Creu de Santos (942 m) a la divisòria entre les comarques del Baix Ebre i la Ribera d'Ebre.

L'ermita de Sant Simeó Estilita o de la Columna des del camí de Tivenys al balneari.

amortització de Mendizábal, tot i que des de 1866 fins a 1967, època de funcionament de l'antic monestir de Sant Hilari com a balneari, l'ermita va tenir una certa revifalla.

Malauradament, en l'actualitat aquesta ermita està en un estat lamentable i requeriria una actuació urgent abans no s'esfondri del tot.

L'excursió d'uns 6 km i escaig i amb un desnivell màxim de 440 m la vàrem fer en unes quatre hores efectives de caminar sense comptar les aturades.

Bibliografia i cartografia

- Revista *Descobrir*. Article. «Una excursió fascinant que enllaça diverses ermites de la vall de Cardó gràcies a camins reoberts pels excursionistes». Núm. 216. Febrer 2016. Pàg. 90-91
- Mapa Cardó. Escala 1:10.000. Editorial Piolet. Barcelona, 2006.

ELS AIGUALLUTS, DE L'ÉSSERA A LA GARONA PASSANT PEL QUEROL

Leonci Canals Mestre

Era cap al tard del 19 de juliol de 1931 quan, durant tres quarts d'hora, en Norbert Casteret i l'Elisabeth, la seva dona, van abocar 60 kg de fluoresceïna a l'aigua del torrent de Barrancs que es perdia pel Forat d'Aigualluts. L'aigua calcària va agafar d'immediat la coloració verd fosforescent d'aquest potent colorant inofensiu per al medi ambient; solament calia esperar saber per on sortiria, si per la vall de l'Éssera o pels Uelhs deth Joèu a la Vall d'Aran. Va sortir pels Uelhs deth Joèu i d'aquesta manera es van acabar, per sempre més, les controvèrsies sobre la seva surgència i els projectes d'utilització de les seves aigües cap a la conca de l'Ebre.

Però tot va començar molt abans. Corria l'any 1876 quan Eugène Trutat, eminent naturalista, pirineïsta i fotògraf, va escriure

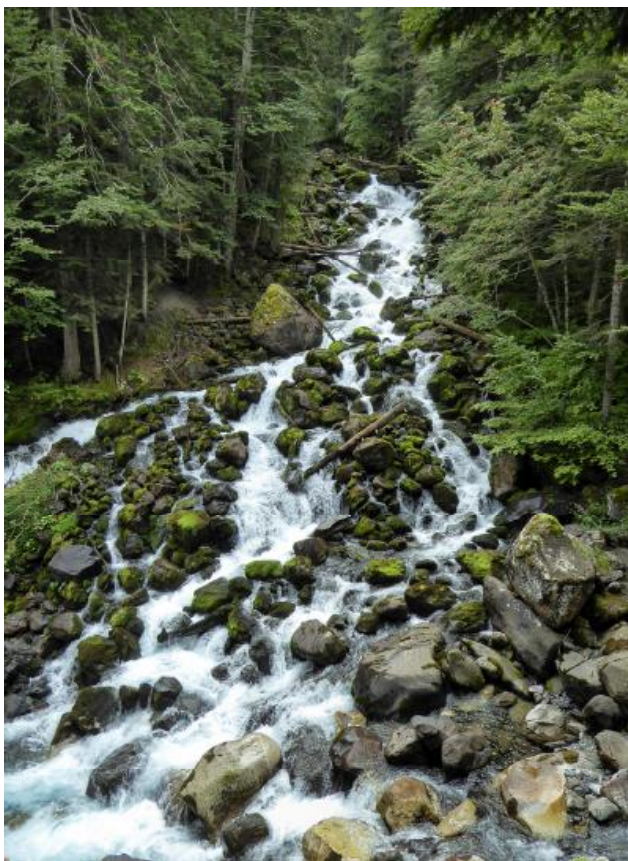
Forat d'Aigualluts. Foto de Jordi Gironès.

un article per al Club Alpin Français titulat «Les glaciers de la Maladetta et le pic des Posets», en el qual assegurava que l'aigua que engolia el Forat d'Aigualluts sortia pels Uelhs deth Joèu a la Vall d'Aran i era per tant tributari de la Garona. Dos anys més tard, el 1878, el geòleg d'Osca Lucas Mallada opinava el mateix, però cap d'ells havia fet cap comprovació de les seves tesis.

Va ser a partir de 1896 quan Émile Belloc va fer diverses campanyes encaminades a saber per on sortia l'aigua que entrava al Forat d'Aigualluts. Va explorar algunes coves i avencs, va llençar-hi 15 kg d'un colorant vermell (*Fuchsina amoniaca*) i més endavant 1 kg de fluoresceïna, però cap de les seves campanyes van donar el fruit desitjat, la quantitat de colorant era insuficient per a ser detectat a les surgències. Així que el 1900, després de quatre anys d'infructuoses campanyes, va anunciar que les aigües que s'escolaven pel Forat d'Aigualluts anaven a parar a l'Éssera, i per tant a la conca de l'Ebre. Solament l'espeleòleg Édouard-Alfred Martel va comentar que aquestes campanyes i els seus resultats no podien ser conclouents.

El cas és que aquest comunicat va animar algunes empreses hidroelèctriques espanyoles a pensar en l'aprofitament d'aquestes aigües, fins i tot hi havia un projecte de 1912 per fer-les arribar a Barcelona. Però tot va quedar en un no res fins a 1928, quan l'empresa Fuerzas Motri-

Uelhs deth Joèu. Foto de Leonci Canals.

ces del Ebro, va voler desviar el torrent cap a l'Éssera i fer un embassament a l'alçada de l'Hospital de Benasc. El projecte va aixecar una bona polseguera (i no poques ampolles) entre els pirineistes gals ja que si era cert que la surgència dels Uelhs deth Joèu venia del Forat d'Aigualluts, veurien el cabal de la Garona reduït a la meitat.

És en aquest moment que Norbert Casteret, un dels pares de l'espeleologia i gran divulgador d'aquesta activitat, pren el relleu a Émile Belloc per demostrar que la surgència dels Uelhs deth Joèu ve del Forat d'Aigualluts.

Va dedicar tres campanyes d'estiu, entre el 1928 i 1930, a recollir la màxima informació sobre el terreny, amb la qual cada cop ho veia més clar. Només hi havia una manera de demostrar-ho, tenyint l'aigua de verd fos-

forescent amb fluoresceïna. No sense dificultats, finalment va aconseguir-ne 60 kg i va preparar l'expedició clandestina. Si hagués demanat autorització li haurien denegat.

La caravana que el 19 de juliol de 1931 travessà el port de Benasc camí dels Aigualluts era ben peculiar, estava formada per ell, la seva dona, la seva mare (Esther Casteret) i dues amigues de la seva dona, a més d'un contrabandista que els guiava a ells i a la mula que traginava els 6 bidons de 10 kg cada un tapats amb la lona d'una tenda. D'aquesta manera esperaven passar com un grup que anava d'excursió si es topaven amb els gendarmes o la guàrdia civil. No van trobar a ningú, el contrabandista controlava perfectament la zona. Van arribar a lloc a les 14h, el contrabandista va descarregar els bidons, va cobrar i se'n va anar, ells van esperar fins al capvespre per abocar els bidons al Forat d'Aigualluts. A mitja nit l'aigua del fons encara era verda, però a les quatre de la matinada ja no en quedava ni rastre. Llavors van fer dos equips, un amb la seva dona i les amigues seguirien el riu Éssera vigilant totes les fonts

Norbert Casteret amb els 6 bidons de fluoresceïna i els components de l'expedició. Foto d'internet.

i urgències, mentre que ell i la seva mare anirien directament als Uelhs deth Joèu. No cal dir que quan van arribar-hi, l'aigua que hi brollava era d'un magnífic verd fosforescent. Quedava demostrat que aquesta urgència era la dels Aigualluts i el projecte de l'aprofitament per part del govern espanyol quedava enterrat definitivament.

Us penseu que la història s'ha acabat? Doncs no.

Quina va ser la sorpresa del governador de Girona quan l'any 1954 va rebre una carta del govern francès en el qual li comunicaven que volien desviar les aigües del llac Lanoux (Lanós) a 2.213 m d'alçada, on neix el riu Querol, tributari del Segre, per desviar-lo cap a la vall del riu Ariège, produir electricitat i tornar-la al riu Querol per un túnel.

Al govern franquista es van encendre tots els senyals d'alarma. Qui controlaria l'aigua captada al llac i les aportacions al riu Querol? Davant l'amenaça que el riu Segre pogués veure minvat el seu cabal o fins i tot quedar-se sense l'aigua del riu Querol, el govern de Franco va tirar pel dret de forma barroera i, saltant-se les lleis i tractats sobre aigües internacionals, va desenterrar novament el projecte de transvasament de l'aigua del Forat d'Aigualluts cap a l'Éssera, pensant que això dissuadiria als gals de tirar endavant el projecte. El cas és que els dos estats es

van posar d'acord en portar el projecte francès al Tribunal d'Arbitratge de Ginebra, el qual, el 17 de novembre de 1957, va donar llum verda al projecte francès dictaminant que no vulnerava cap tractat sobre aigües internacionals. Posteriorment es va crear una comissió internacional que supervisaria l'explotació de les aigües del llac.

A finals de l'any 1962 es van acabar les obres del projecte francès amb una presa de 75 m d'alçada al llac Lanós i el govern franquista va haver de fer marxa enrere en la seva bravatada i enterrar una altra vegada les pretensions d'alterar la capçalera del riu Éssera i la Garona. Esperem que aquest cop sigui l'últim i que el projecte no es torni a desenterrar mai més.

Bibliografia

- «Envenenadores del Garona». Article d'Alberto Martínez aparegut al web <https://blogs.desnivel.com/albertomartinez/2019/11/20/envenenadores-del-garona/>
- «Operación Aigualluts: la guerra del agua de Franco». Article d'Eduardo Bayona aparegut el 12 de febrer de 2018 al diari Ara!Info:<https://arainfo.org/operacion-aigualluts-la-guerra-del-agua-de-franco/>
- Biografia de Norbert Casteret: https://fr.wikipedia.org/wiki/Norbert_Casteret
- Web oficial de Norbert Casteret: <https://norbertcasteret.net/l-explorateur/9-explorateur/20-1930-a-1933>

Llac Lanós. Foto de Jordi Gironès.

ASSEMBLEA GENERAL ORDINÀRIA DE LA SEAS 2021

Agustí Revilla Briongos

El dissabte 19 de juny es va celebrar l'assemblea anual de la SEAS, a la sala Cinquantenari de l'Ateneu, amb l'assistència de 29 socis. L'assemblea estava convocada pel mes de febrer i es va haver d'ajornar al juny.

CANVIS EN EL CALENDARI D'ACTIVITATS

Gairebé totes les activitats programades per l'any 2020 varen estar condicionades per les mesures sanitàries i de confinament derivades de la pandèmia causada pel Coronavirus.

1. Activitats cancel·lades: Marxa de Regularitat, Excursió de juliol al Pirineu francès i la Mitja Desvern (aquesta tampoc se celebrarà aquest 2021).

2. Activitats realitzades només en part.

2.1 Excursions del Cicle . No es van poder dur a terme totes les programades però es van fer altres alternatives depenent del confinament geogràfic.

2.2 Excursions Matinals: quatre.

2.3 Sortida de Veterans al cim de la Gallina Pelada (Berguedà), només d'un dia.

2.4 Pessebre al tossal de la Baltasana (Baix Camp-Conca de Barberà), només d'un dia.

2.5 Cicle d'audiovisuals: només una projecció: «Maleïda 1882. L'Aventura de Jacint Verdaguer a l'Aneto».

2.6 Concurs fotogràfic: es va celebrar i es van repartir els premis excepte el de la votació popular ja que es va cancel·lar el Sopar de Motxilla.

3. Activitats dutes a terme amb una certa normalitat: sortida de dos dies a la neu (gener) i Sopar de Lluna Plena al santuari dels Àngels (juliol).

Caldria comentar també que la Junta i les diferents comissions de la SEAS (Cicle, Matinals, Butlletí) s'han reunit amb la periodicitat habitual, algunes d'elles de manera telemàtica.

NOVETATS

1. Tres noies, dues d'elles sòcies de la SEAS, s'ofereixen a formar El Grup Jove de la SEAS. Ja compten amb una desena de candidats.

2. Grup Infantil de la SEAS. En Marc Carbonell informa que almenys 13 famílies del poble estan interessades en què els seus fills gaudeixin de la muntanya i descobreixin els valors de la natura. Començarien les activitats el gener del 2022. Són dues notícies engrescadores per rejuvenir la SEAS.

PROPOSTES

S'enceta un debat sobre els usos i serveis del Parc de Collserola. 1. Un soci suggereix enviar una carta a l'Ajuntament demanant la recuperació de les fonts i el patrimoni rural de Sant Just. 2. Un altre soci constata que l'empresa ATLL (Aigües Ter-Llobregat) ha fet molt mal a l'aigua de la Vall. 3. Diversos socis constaten el comportament incívic d'alguns caminants i sobretot de molts ciclistes que circulen per senders als quals tenen prohibit accedir. Amb l'excusa de la «llibertat de circulació» han format una mena de *lobby* o grup de pressió que vol condicionar i impugnar les decisions del Consorci del Parc. Caldria demanar a l'Ajuntament de Sant Just que hi col·laborés amb una parella d'agents rurals o guàrdies urbans amb poder sancionador. També la Vegueria hi podria pressionar.

ACTIVITATS DE LA SEAS DELS MESOS DE ABRIL I MAIG DE 2021

Matinal a la Penya del Moro de Torrelles (Muntanyes d'Ordal)

25/04/2021 - Matinal amb 19 assistents fent un recorregut circular des de Torrelles de Llobregat fins al peu de les coves de Can Riera (actualment no està permès l'accés) assolint després la serra de Can Güell i el cim de la Penya del Moro fins retornar a Torrelles.

Excursió a la vall d'Hostoles (Garrotxa)

09/05/2021 - Excursió del cicle "Catalunya dins el món Medieval" que havia quedat ajornada per la Covid-19. L'itinerari circular s'inicià a Sant Feliu de Pallerols pujant pel coll d'Uria a les Roques Estretes i pla dels Alemanys per desplaçar-se després a les Roques Encantades i coll de Condreu abans de retornar a Sant Feliu de Pallerols amb 27 assistents.

Matinal a L'Estany (Moianès)

23/05/2021 - Matinals amb 19 assistents des del poble de l'Estany fins al cim del Puig Rodó, passant després pel dolmen del mateix nom fins arribar a l'observatori astronòmic de la Montjoia. A partir d'aquest indret el recorregut davalla fins retornar a l'Estany, on es va fer una visita al monestir romànic de Santa Maria de l'Estany, en el qual destaca el seu claustre.

Matinal a L'Estany (Moianès). Pla de la Carrera. Foto de Teresa Faneca.

ACORDS DE LA JUNTA

Reunió del 3 de maig de 2021

- Altes: cap
- Baixes: cap

— Ja s'han tramitat el rebuts anuals domiciliats dels socis protectors sense incidències.

— El 12 de juny tindran lloc les eleccions per a la renovació de la Junta Directiva de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya.

— Per als mesos de maig i juny ja està previst que les excursions matinals i del cycle es facin a qualsevol indret del país després de les noves mesures sanitàries menys restrictives en els desplaçaments. Les comissions encarregades d'ambdues activitats ja tenen programades les excursions que donarem a conèixer als socis per correu electrònic i el web.

— Com que segons la nova normativa ja està permès que les entitats com la nostra puguin celebrar assemblees, amb un aforament reduït i suficient ventilació, es decideix fer-la el dissabte 19 de juny a les 19 h a la Sala Cinquantenari de l'Ateneu.

Reunió del 7 de juny de 2021

- Altes: cap
- Baixes: cap

— Es comenta la darrera junta de l'Ateneu sobre la qual es comenten detalls sobre l'important projecte de la Sala Gran que té endegat l'Ajuntament i que afecta l'Ateneu en algunes intervencions com la teulada i la sortida al pati del Roure.

— Assisteixen a la reunió tres noies — dues són filles de socis de la secció— en

representació d'un grup de joves que vol incorporar-se a la SEAS per a fer activitat de muntanya i amb l'objectiu d'atraure altres joves del poble que puguin estar-hi interessats. Els donem la benvinguda i els comentem aspectes diversos a fi d'oferir-los ajut amb tot el que calgui i les animem a integrar-se quan vulguin. Uns i altres estem d'acord en què fóra bo que designin un o dos representants del grup dins de la Junta, i tot seguit acordem de convocar-los a la propera reunió de Junta perquè puguin començar a copsar el nostre funcionament com a secció.

— Després d'haver rebut informació sobre les dues candidatures (la de Jordi Merino i la de Jordi Quera) a les eleccions de la Federació, debatem el tema per tal de decidir a quina de les dues votem i, per majoria, es decideix votar per la de Jordi Quera. La Romi emetrà el nostre vot el dissabte 12 de juny presencialment al local de la FEEC.

— Es comenten diversos aspectes de la propera assemblea del dissabte 19 de juny a les 19 h a la Sala Cinquantenari, tot revisant el detall de la memòria del 2020 i els comptes del 2020 que es presentaran als socis i el pressupost per al 2021.

— Atesa la petició de la professora d'Educació Física de l'Institut, es decideix donar una corda de les que tenim a la secció de material perquè la utilitzin per als jocs del centre.

— Per al Concurs fotogràfic s'acorda de mantenir les mateixes bases actuals i pel que fa a la composició del jurat es proposa canviar tres dels membres que fa anys que hi són per tal d'anar-lo renovant.

BUTLLETÍ DE LA SEAS. ANY 88. No. 355

Taula de redacció — Leonci Canals, Ferran de la Fuente, Maria Garcia, Jordi Gironès, Ramon Prat i Agustí Revilla.

Autoedició — Leonci Canals

Tramesa — Elisabeth Bart

Disseny — Toni Royo

Correcció de textos — Servei Local de Català de Sant Just Desvern

Impressió — NB Comunicacions

ÍNDEX

- Portada** — Gouffre de Berger, 1.122 m sota terra.
- 02** — Calendari
- 03** — Crònica d'un descens "Gouffre Gerger" -1.122 m de profunditat, per Francesc Rodríguez
- 08** — Una excursió per les ermites i fonts de la serra de Cardó, per Francesc Riera
- 10** — Els Aigualluts, de l'Éssera a la Garona passant pel Querol, per Leonci Canals
- 13** — Assemblea general ordinària de la SEAS 2021, per Agustí Revilla
- 14** — Activitats de la SEAS dels mesos de febrer i març de 2021
- 15** — Informació de la SEAS

*Excursió a la vall d'Hostoles (Garrotxa). Foto de grup a les Roques Encantades.
Foto de Jordi Gironès.*

SEAS, entitat esportiva núm. A01824